
MONOGRAFIE PRAWNICZE

SPRAWOWANIE WYMIARU
SPRAWIEDLIWOŚCI
PRZEZ SĄD NAJWYŻSZY
W POLSCE

BEATA STĘPIEŃ-ZAŁUCKA

Wydawnictwo C.H. Beck

MONOGRAFIE PRAWNICZE

BEATA STĘPIEŃ-ZAŁUCKA • SPRAWOWANIE WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI
PRZEZ SĄD NAJWYŻSZY W POLSCE

Polecamy nasze najnowsze publikacje z tej serii:

Brygida Kuźniak

**SĄDY I TRYBUNAŁY ORAZ POZASĄDOWE SPOSOBY
ZAŁATWIANIA SPORÓW MIĘDZYNARODOWYCH.
PERSPEKTYWA POLSKA**

Andrzej Marian Świątkowski

PRAWO PRACY UNII EUROPEJSKIEJ

Maciej Małolepszy

**REFORMA SYSTEMU SANKCJI W NIEMCZECH, AUSTRII
I W POLSCE**

Krzysztof Ślęzak

**PRAWO DO ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO
W KONSTYTUCJI RP. ZAGADNIENIA PODSTAWOWE**

Grażyna Szpor (red.)

**JAWNOŚĆ I JEJ OGRANICZENIA. POSTĘPOWANIE SĄDOWE.
TOM 8**

Jerzy Menkes, Ewelina Cała-Wacinkiewicz (red.)

PAŃSTWO I TERYTORIUM W PRAWIE MIĘDZYNARODOWYM

Marcin Aślanowicz

POZYCJA PRAWNA ARBITRA W ARBITRAŻU HANDLOWYM

Legalis
System Informacji Prawnej

www.ksiegarnia.beck.pl

[Kup książkę](#)

SPRAWOWANIE WYMIARU
SPRAWIEDLIWOŚCI
PRZEZ SĄD NAJWYŻSZY
W POLSCE

BEATA STĘPIEŃ-ZAŁUCKA

WYDAWNICTWO C.H.BECK
WARSZAWA 2016

[Kup książkę](#)

Wydawca: Joanna Ziemiecka

Publikacja dofinansowana przez
Wydział Prawa I Administracji Uniwersytetu Rzeszowskiego

© **Wydawnictwo C.H.Beck 2016**

Wydawnictwo C.H.Beck Sp. z o.o.
ul. Bonifraterska 17, 00-203 Warszawa

Skład i łamanie: Tim-Print, Warszawa
Druk i oprawa: Elpil, Siedlce

ISBN 978-83-255-8067-4

ISBN e-book 978-83-255-8068-1

[Kup książkę](#)

*Ukochanym synom –
Ksaweremu i Szymonowi
(Abiemu i Szymessiemu)*

Spis treści

Przedmowa	XI
Wykaz skrótów	XV
Wykaz literatury	XXI
Wykaz orzecznictwa	LI
Rozdział I. Pojęcie wymiaru sprawiedliwości, sądu i władzy sądowniczej ..	1
§ 1. Uwagi ogólne	1
§ 2. Pojęcie wymiaru sprawiedliwości	3
§ 3. Pojęcie sądu	12
I. Pojęcie sądu w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości	12
II. Rodzaje sądów jako organów wymiaru sprawiedliwości	16
1. Sądy powszechne	16
2. Sądy wojskowe	24
3. Sądy administracyjne	27
§ 4. Pojęcie prawa do sądu	32
§ 5. Pojęcie władzy sądowniczej	60
§ 6. Wnioski	63
Rozdział II. Ewolucja sądownictwa najwyższego w Polsce	67
§ 1. Najwyższa instancja sądowa w czasach dawnych i w okresie I Rzeczypospolitej	67
§ 2. Najwyższa instancja sądowa w czasach rozbiorów	84
I. Sądownictwo najwyższe w Księstwie Warszawskim	84
II. Sądownictwo najwyższe w czasach Królestwa Polskiego do wybuchu powstania listopadowego	88
III. Sądownictwo najwyższe po upadku powstania listopadowego	92
§ 3. Sąd Najwyższy w okresie II Rzeczypospolitej	95
§ 4. Sąd Najwyższy w okresie Rzeczypospolitej Polskiej i Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	111
§ 5. Sąd Najwyższy w okresie transformacji ustrojowej	131
§ 6. Uchwalenie obecnej ustawy	132
§ 7. Wnioski	133

Rozdział III. Fundamentalne zasady sprawowania wymiaru sprawiedliwości	135
§ 1. Pojęcie zasad wymiaru sprawiedliwości	135
§ 2. Niezawisłość sądownictwa i jej gwarancje	140
I. Niezależność sądów	142
II. Niezawisłość sędziowska	153
1. Aspekt personalny niezawisłości sędziowskiej	157
A. Gwarancje materialne	157
B. Gwarancje formalne niezawisłości sędziowskiej	160
a. Sposób powoływania sędziów.....	160
b. Nieusuwalność.....	169
c. Immunitet sędziowski.....	175
d. Status materialny.....	178
e. Zakaz podejmowania dodatkowego zatrudnienia.....	181
f. Apolityczność.....	182
g. Samorząd sędziowski.....	185
2. Niezawisłość sędziów w aspekcie merytorycznym	187
§ 3. Pozostałe zasady wymiaru sprawiedliwości	191
§ 4. Wnioski	203
Rozdział IV. Instrumenty sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez Sąd Najwyższy	205
§ 1. Rozpoznawanie skarg kasacyjnych	210
I. Charakterystyka skargi kasacyjnej	210
II. Skarga kasacyjna w postępowaniu cywilnym	215
III. Kasacja w postępowaniu karnym	223
§ 2. Rozpoznanie apelacji oraz kasacji przez Izbę Wojskową	229
§ 3. Rozpoznawanie zażaleń	232
§ 4. Rozpoznawanie skarg na przewlekłość postępowania	237
§ 5. Rozpoznawanie skarg o wznowienie postępowania	243
§ 6. Rozpoznawanie skarg o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowego	249
§ 7. Podejmowanie uchwał rozstrzygających zagadnienia prawne	256
§ 8. Unieważnienie prawomocnego orzeczenia wydanego w sprawie, która w chwili orzekania ze względu na osobę nie podlegała orzecznictwu sądów polskich lub w której w chwili orzekania droga sądowa była niedopuszczalna, jeżeli orzeczenie to nie może być wzruszone w innym trybie przewidzianym w ustawach o postępowaniach sądowych	261
§ 9. Wpływ poszczególnych instrumentów sprawowania wymiaru sprawiedliwości Sądu Najwyższego na system prawny	265
§ 10. Wnioski	275

Rozdział V. Kompetencje Sądu Najwyższego niezwiązane z wymierzaniem sprawiedliwości	277
§ 1. Uprawnienia przysługujące Sądowi Najwyższemu w odniesieniu do wyborów i referendów	279
I. Stwierdzanie ważności wyborów do Sejmu i Senatu na podstawie protestów wyborczych	279
II. Stwierdzanie ważności wyboru Prezydenta RP na podstawie protestów wyborczych	292
III. Stwierdzanie ważności referendum ogólnokrajowego i konstytucyjnego na podstawie protestów wyborczych	296
IV. Rozstrzyganie protestów wyborczych w wyborach do Parlamentu Europejskiego	300
§ 2. Opiniowanie projektów ustaw i innych aktów normatywnych	301
§ 3. Wnioski	302
Rozdział VI. Relacje Sądu Najwyższego z Trybunałem Konstytucyjnym, Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskim Trybunałem Praw Człowieka	305
§ 1. Sąd Najwyższy a Trybunał Konstytucyjny	305
I. Problematyka ustalania wykładni aktów prawa powszechnie obowiązującego	305
II. Zagadnienie bezpośredniego stosowania Konstytucji	314
III. Pytania prawne Sądu Najwyższego do Trybunału Konstytucyjnego	322
§ 2. Sąd Najwyższy a Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej	330
I. Pytanie prejudycjalne Sądu Najwyższego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej	330
1. Charakterystyka instytucji	330
2. Praktyka stosowania pytań prejudycjalnych przez Sąd Najwyższy	339
II. Wpływ orzecznictwa unijnego na krajowy porządek prawny	354
§ 3. Sąd Najwyższy a Europejski Trybunał Praw Człowieka	357
§ 4. Wnioski	360
Podsumowanie	363
Indeks rzeczowy	367

Przedmowa

Przedmiotem niniejszej rozprawy jest charakterystyka konstytucyjnej regulacji funkcjonowania Sądu Najwyższego w obszarze sprawowania wymiaru sprawiedliwości oraz ukazanie wpływu poszczególnych mechanizmów przysługujących najwyższej instancji sądowej na system prawa w Polsce. Głównym zadaniem opracowania jest więc dokonanie dogmatycznej analizy działalności Sądu Najwyższego w odniesieniu do kasacji, wznowień postępowań, środków odwoławczych czy uchwał rozstrzygających zagadnienia prawne, która – ze względu na szerszy kontekst poznawczy – musiała być wsparta prezentacją wymiaru sprawiedliwości od czasów dawnych po obecne, eksploracją zasad sprawowania wymiaru sprawiedliwości i zobrazowaniem całokształtu jego kompetencji, nie tylko w sferze wymiaru sprawiedliwości. Tak określony cel badawczy wyznaczył zarazem zakres pracy.

Wybór tematu z zakresu sądownictwa najwyższego podyktowany był, po pierwsze, faktem, iż problematyka ta cieszy się niewielkim zainteresowaniem prawników, co budzi poważny niedosyt, po drugie zaś, szczególną rolę, jaką ustrojodawca powierzył Sądowi Najwyższemu wśród organów ochrony prawnej i jaką pełni on w życiu publicznym. Zagadnień tych dotyczy bowiem niewielka liczba publikacji zarówno wycinkowych, jak i kompleksowych. Począwszy od rozpoczęcia działalności Sądu Najwyższego 1.9.1917 r. i odzyskania przez Polskę niepodległości 11.11.1918 r., można tu zaledwie wymienić następujące opracowania: *M. Mazur, K. Jankowski, Z. Resich, M. Siewierski*, Dwudziestolecie Sądu Najwyższego w Polsce Ludowej, Warszawa 1966; *S. Włodyka*, Funkcje Sądu Najwyższego, Zeszyty Naukowe UJ, Kraków 1965; *L. Garlicki, M. Rybicki*, Sąd Najwyższy w PRL (red. *M. Rybicki*), Wrocław 1983; *M. Rybicki*, Pozycja ustrojowa Sądu Najwyższego w PRL (Geneza, ewolucja, perspektywy), PiP 1980, Nr 5; *S. Kotowski*, Siedemdziesięciolecie Sądu Najwyższego, NP 1989, Nr 4. Natomiast w ostatnich latach została wydana monografia *B. Szmulika* dotycząca tej problematyki (*B. Szmulik*, Pozycja ustrojowa Sądu Najwyższego w Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa 2008). Żadne z tych opracowań nie czyni jednak epicentrum badawczego ze sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez Sąd Najwyższy, co wydaje się pożądane ze względu na specyfikę tego organu ochrony prawnej. Zresztą w kontekście roli, jaką Sąd Najwyższy pełni, wskazać trzeba, iż choć nazywany jest on sądem, w stosunku do pozostałych sądów posiada skrajnie różną regulację i uprawnienia, które są wynikiem złożonych doświadczeń historycznych, uwarunkowań konstytucyjnych i chęci sprostania międzynarodowym standardom, co uwypukla się zwłaszcza w obszarze sprawowania wymiaru sprawiedliwości. Z tego względu w pracy staram się przedstawić analizowaną instytucję w szerszym kontekście konstytucyjnoprawnym, uwzględniając przy tym kwestię społecznej i prawnomiędzynarodowej ochrony prawa do sądu.

Takie założenia wstępne ukształtowały układ pracy. Składa się ona z sześciu rozdziałów, wprowadzenia oraz podsumowania.

W rozdziale pierwszym dokonałam szczegółowej analizy podstawowych terminów związanych z władzą sądowniczą i wymiarem sprawiedliwości. Wskazałam przy tym równocześnie na cechy odróżniające i stany prawne, w których się one zbiegają. Dokonałam także charakterystyki sądu z punktu widzenia jego właściwości jako organu wymiaru sprawiedliwości, w kontekście funkcji jaką pełni. Ponadto dla pełniejszego zaprezentowania struktury wymiaru sprawiedliwości opisałam poszczególne rodzaje sądów. Znaczną uwagę poświęciłam również omówieniu prawa do sądu, które ma kluczowe znaczenie dla powyższych terminów oraz jego wpływu zarówno na wymiar sprawiedliwości, jak i na władzę sądowniczą.

W rozdziale drugim pracy omówiłam genezę Sądu Najwyższego na ziemiach polskich. W szczególności opisałam czasy najdawniejsze, kiedy to funkcja sądownicza była zastrzeżona wyłącznie dla króla, a następnie przedstawiłam zagadnienia związane z powstaniem, działalnością i upadkiem Trybunału Koronnego. W dalszej części zaprezentowałam organy pełniące rolę najwyższej instancji sądowej w okresie rozbiorów, w czasie odzyskania przez Polskę niepodległości, dwudziestolecia międzywojennego oraz Polski Ludowej. Rozdział ten zwieńczyłam zaś zilustrowaniem dokonań „okrąglego stołu” i etapem uchwalenia obecnie obowiązującej ustawy z 23.11.2002 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 499 ze zm.).

W rozdziale trzecim ujęłam zasady rządzące wymiarem sprawiedliwości. Dokonując ich charakterystyki, przyjąłam założenie, iż pomimo tego, że regulują one skrajnie różne obszary sądownictwa, to łącznie tworzą kompatybilną całość, której centrum stanowi zasada niezawisłości sądownictwa, będąca punktem wyjścia dla większości pozostałych zasad. Ponadto istotne dla mnie było wskazanie nie tylko na zasady znamienne dla sądów i sędziów, ale również dla pozostałych uczestników wymiaru sprawiedliwości. Z tego względu znaczące miejsce w tym rozdziale zajmują rozważania dotyczące sądowego wymiaru sprawiedliwości, dwuinstancyjności postępowania i udziału czynnika społecznego w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości.

W czwartym rozdziale pracy, który stał się centrum rozważań czysto praktycznych rozprawy, zaprezentowałam problematykę kompetencji Sądu Najwyższego. Ukazałam w nim działalność Sądu Najwyższego w sferze wymiaru sprawiedliwości oraz dokonałam analizy środków zaskarżenia, w tym skarg kasacyjnych, kasacji, środków odwoławczych i skarg o wznowienie postępowania, oraz uchwał rozstrzygających zagadnienia prawne. Jednocześnie opisałam, jaki wpływ mają te instytucje na system prawa.

W celu poszerzenia konstytucyjnego kontekstu badanego obszaru w rozdziale piątym zaprezentowałam działalność Sądu Najwyższego niezwiązaną ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości, w tym uprawnienia związane z referendum oraz wyborami. Broniałam w nim tezy, zgodnie z którą sprawowanie wymiaru sprawiedliwości i stwierdzanie ważności wyborów oraz referendów to dwie różne kompetencje niezawierające się w sobie. Ponadto wymieniłam czynniki przemawiające za powierzeniem tej ostatniej kompetencji właśnie najwyższej instancji sądowej, a dodatkowo opisałam udział Sądu Najwyższego w poszczególnych procedurach. Analiza przeprowadzona w tym rozdziale w znacznej mierze ma na celu ukazanie ogromu zaufania, jakim ustrojodawca obdarzył

Sąd Najwyższy, powierzając mu kluczowe w zakresie demokratycznego państwa prawnego kompetencje, a tym samym – wskazanie roli, jaką Sąd ten pełni w systemie prawnym. Z tego też powodu w rozprawie pominięte zostały rozważania dotyczące pozostałych kompetencji Sądu Najwyższego, wynikających z innych aktów prawnych niż ustawa zasadnicza. Mowa tu m.in. o uprawnieniach Sądu Najwyższego względem samorządów zawodowych oraz rozstrzyganiu skarg partii politycznych.

W rozdziale szóstym przedstawiłam zaś problematykę sprawowania wymiaru sprawiedliwości z punktu widzenia nadzoru judykacyjnego oraz w kontekście współpracy z Trybunałem Konstytucyjnym, Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskim Trybunałem Praw Człowieka. W ramach opisywanej sfery nie pominęłam kluczowej kwestii związanej ze sporem Sądu Najwyższego z Trybunałem Konstytucyjnym powstałym w odniesieniu do wyroków interpretacyjnych, a co więcej opisałam wpływ orzecznictwa międzynarodowego na krajowy system prawa.

Opisany obszar wyznaczył zastosowane w dysertacji metody badawcze. Zasadniczą rolę w tym względzie odegrała metoda prawno-dogmatyczna polegająca na analizie jurystycznej obowiązujących rozwiązań prawnych, doktryny oraz orzecznictwa. Niemniej jednak pomocniczo została zastosowana metoda analizy historyczno-prawnej. Przyjęte metody badawcze pozwoliły mi na ukazanie głównie konstytucyjnej roli Sądu Najwyższego i jego znaczenia, co też niestety zmusiło mnie, ze względu na ramy niniejszego opracowania, do pozostawienia na uboczu wielu choć ważnych, to jednak pozakonstytucyjnych kwestii.

W prowadzonych rozważaniach starałam się wykazać słuszność tezy o tym, że system prawa stanowionego w Polsce wymusza istnienie jednego pryncypalnego organu sądowego, któremu inne sądy będą w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości jurysdykcyjnie podporządkowane. Zasadniczym celem działalności Sądu Najwyższego jest bowiem czuwanie nad prawidłową wykładnią oraz jednolitością prawa i orzecznictwa. W mojej ocenie stanowią one kategorie, które obecnie są niezbędne dla realizacji zasady demokratycznego państwa prawnego, równości jednostek wobec prawa, jego pewności i stabilności. Rola, jaką współcześnie odgrywa Sąd Najwyższy, nie ogranicza się wyłącznie do korygowania błędów sądów niższych instancji. Poprzez swoją rangę i profesjonalizm Sąd Najwyższy podnosi poziom prawa w Polsce, a dokonując precedensowych rozstrzygnięć, może nawet wpływać na kształtowanie prawa także na arenie europejskiej. W tym zakresie kluczową rolę odgrywają przede wszystkim uchwały prawne podejmowane przez poszczególne składy Sądu Najwyższego, gdyż to za ich przyczyną i w związku z ich formułą w największym stopniu dochodzi do wpływania na system prawa. Nie oznacza to jednak, że pozostałe instrumenty wymiaru sprawiedliwości, jakimi dysponuje Sąd Najwyższy, pozostają dla systemu prawa obojętne. Potwierdza to chociażby funkcjonowanie i wzrost znaczenia precedensów *de facto*. Z próbą udowodnienia tych tez połączyłam w pracy akjomat skierowany do samego ustawodawcy, mówiący o tym, że ogólność przepisów prawa powinna być w taki sposób naznaczona, by pozwalały one na stosowanie prawa sędziowskiego. Jest to bowiem droga do utrzymania stabilności prawa i zaangażowania Sądu Najwyższego, w wymagających tego przypadkach, do weryfikacji błędnego orzecznictwa sądów niższych instancji. Orzecznictwo Sądu Najwyższego ma być bowiem pewnym wzorcem dla tych sądów, przy czym, co wymaga podkreślenia, wzorcem opartym na autorytecie, nie na obligatoryjności.

Wobec przyjętej głównej tezy badawczej, konieczne stało się ustalenie, czy rozwiązania prawne przyjęte przez polskiego ustawodawcę zapewniają pryncypalność Sądowi Najwyższemu oraz umożliwiają mu czuwanie nad prawidłową wykładnią i jednolitością prawa oraz orzecznictwa, a także czy pozwalają mu na korygowanie błędów sądów niższych instancji, podnoszenie poziomu prawa w Polsce oraz jego kształtowanie na arenie europejskiej. A jeżeli tak, to w jakim stopniu. Niemniej jednak uzasadnienie tej tezy pozwoliło mi na postawienie wielu tez o mniejszym wydzwieku dla niniejszego opracowania, w szczególności mówiących o zawarciu wymiaru sprawiedliwości we władzy sądowniczej, wykonywaniu konkretnych czynności z ramienia wymiaru sprawiedliwości przez trybunały, złożoności prawa do sądu, ciągłej ewolucji Sądu Najwyższego, nadmiernej ingerencji Ministra Sprawiedliwości we władzę sądowniczą, konieczności uzasadnienia niepowołania sędziego przez prezydenta (jego wyłącznej prerogatywy w zakresie tej kompetencji ustrojowej), funkcjonowaniu i rozszerzaniu roli ustrojowej i znaczenia w praktyce precedensów *de facto*, akceptacji orzeczeń interpretacyjnych Trybunału Konstytucyjnego (choć z zastrzeżeniem przeniesienia wykładni przepisu z sentencji do uzasadnienia jako niewiążącej części orzeczenia), posługiwaniu się przez sądy powszechne pytaniem prejudycjalnym w kontekście możliwego odstąpienia od utrwalonej praktyki stosowania przepisu prawa i jego interpretacji przez Sąd Najwyższy, wykorzystywaniu szerokiej interpretacji dokonywanej przez Sąd Najwyższy w ramach pytania prawnego dla przepisów prawa unijnego (tu mowa o niewiążącej interpretacji przepisów w zakresie prawa unijnego, gdyż wiążąca dokonywana jest w ramach pytania prejudycjalnego), zasadności działania instytucji „przedsądu” jako instrumentu ustrojowego stabilizującego dostępność do Sądu Najwyższego (którego nie można traktować jako trzeciej instancji), kluczowej roli uchwał Sądu Najwyższego rozstrzygających zagadnienia prawne i skarg kasacyjnych, a tym samym wtórnej roli w zakresie kształtowania systemu prawa pozostałych instrumentów przysługujących Sądowi Najwyższemu. Oprócz wymienionych tez w opracowaniu znajduje się jeszcze wiele innych, które mam nadzieję, że zachęcą do lektury i skłonią do dalszej dyskusji dotyczącej Sądu Najwyższego.

Niniejsza publikacja stanowi skróconą wersję rozprawy doktorskiej obronionej na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego przygotowanej pod kierunkiem naukowym prof. UWr dr hab. M. Masternak-Kubiak oraz recenzowanej przez prof. zw. dr hab. T. Wiśniewskiego i prof. UKSW dr hab. B. Szmulika. W tym miejscu chciałabym złożyć wyrazy wdzięczności Pani Profesor, która nie tylko służyła mi pomocą, gdy jej potrzebowałam, ale również nakłoniła mnie do przemyślenia wielu na pozór oczywistych zagadnień. Chciałam także podziękować Recenzentom, których uwagi utwierdziły mnie w przekonaniu, iż czas poświęcony rozważaniom naukowym był tego wart. *Last but not least* chciałabym podziękować moim rodzicom Czesławie i Franciszkowi oraz mężowi Mariuszowi za wspieranie mnie każdego dnia we wszystkim, ale przede wszystkim najdroższym synkom – Ksaweremu i Szymonowi, za cierpliwość i wyrozumiałość.

Warszawa 2016

Beata Stępień-Załucka

Wykaz skrótów

1. Akty prawne

dyrektywa 2002/21	dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7.3.2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.Urz. UE L Nr 108, s. 33 ze zm.)
dyrektywa 2002/22	dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7.3.2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.Urz. UE L Nr 108, s. 51 ze zm.)
KC	ustawa z 23.4.1964 r. – Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.)
KK	ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553 ze zm.)
KPC	ustawa z 17.11.1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 101 ze zm.)
KodeksWyb	ustawa z 5.1.2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.)
Konst76	ustawa z 10.2.1976 r. o zmianie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. Nr 5, poz. 29)
Konstytucja	ustawa z 2.4.1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.)
Konstytucja marcowa	ustawa z 17.3.1921 r. – <i>Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej</i> (Dz.U. z 1921 r. Nr 44, poz. 267 ze zm.)
KPK	ustawa z 6.6.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 ze zm.)
PrAdwU38	ustawa z 4.5.1938 r. – <i>Prawo o ustroju adwokatury</i> (Dz.U. Nr 33, poz. 289)
PrTelekom	ustawa z 16.7.2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 243 ze zm.)
PrUstrSAdm	ustawa z 25.7.2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 1647 ze zm.)
PrUSP	ustawa z 27.7.2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 133 ze zm.)
PrUSWoj	ustawa z 21.8.1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1198 ze zm.)

Wykaz skrótów

PrzewIU	ustawa z 17.6.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.)
ReferendumU	ustawa z 14.3.2003 r. o referendum ogólnokrajowym (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 318)
SiłyZBrZagrU	ustawa z 17.12.1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1510 ze zm.)
SNR	uchwała Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego w sprawie Regulaminu Sądu Najwyższego z 1.12.2003 r. (M.P. Nr 57, poz. 898 ze zm.)
SNR32	<i>rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 1.12.1932 r. – Regulamin Sądu Najwyższego, (Dz.U. Nr 110, poz. 911)</i>
SNR62	<i>uchwała z 22.5.1962 r. w sprawie Regulaminu Sądu Najwyższego (M.P. Nr 45, poz. 210 ze zm.)</i>
SNU	ustawa z 23.11.2002 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 499 ze zm)
SNU84	<i>ustawa z 20.9.1984 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. Nr 45, poz. 241 ze zm.)</i>
STSUE	Statut Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej
TFUE	Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z 25.3.1957 r. (Dz.Urz. UE L z 2012 r. Nr 326, s. 47)
TKR	uchwała Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Trybunału Konstytucyjnego z 15.9.2015 r. w sprawie Regulaminu Trybunału Konstytucyjnego (M.P. z 2015 r. poz. 823)
TKU	ustawa z 25.6.2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. z 2015 r. poz. 1064 ze zm.)
Ustawa konstytucyjna z 1992 r.	<i>Ustawa Konstytucyjna z 17.10.1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 84, poz. 426 ze zm.)</i>

2. Organy i instytucje

ETPC	Europejski Trybunał Praw Człowieka
NSA	Naczelny Sąd Administracyjny
PTC	Polska Telefonia Cyfrowa
RP	Rzeczpospolita Polska
SA	Sąd Apelacyjny
SN	Sąd Najwyższy

SN (7)	Sąd Najwyższy w składzie siedmiu sędziów
SN (PS)	Sąd Najwyższy w pełnym składzie
SN (PSIAPiUS)	Sąd Najwyższy w pełnym składzie Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (od roku 1990: Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych)
SN (PSIC)	Sąd Najwyższy w pełnym składzie Izby Cywilnej (w latach 1982–1989: Izby Cywilnej i Administracyjnej)
SN (PSIK)	Sąd Najwyższy w pełnym składzie Izby Karnej
SOKIK	Sąd Ochrony Konsumentów i Konkurencji
Sp. z o.o.	spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
SPI	Sąd Pierwszej Instancji
TK	Trybunał Konstytucyjny
TSUE	Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
UE	Unia Europejska
WE	Wspólnoty Europejskie
WSA	wojewódzki sąd administracyjny
ZUS	Zakład Ubezpieczeń Społecznych

3. Publikatory i czasopisma

CPH	Czasopismo Prawno-Historyczne
Dz.P.P.P.	Dziennik Prawa Państwa Polskiego
Dz.U.	Dziennik Ustaw
Dz.U.R.P.	Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej
Dz.Urz.	Dziennik Urzędowy
ECR	European Court Reports
EPS	Europejski Przegląd Sądowy
GP	Gazeta Prawna
GS	Gazeta Sądowa
GSW	Gazeta Sądowa Warszawska
Jur.	Jurysta
KZS	Krakowskie Zeszyty Sądowe
M.P.	Monitor Polski
MoP	Monitor Prawniczy
NP	Nowe Prawo
ONSA	Orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego
OSN	Zbiór Orzeczeń Sądu Najwyższego. Orzeczenia Izby Cywilnej (w latach 1933–1952), Orzecznictwo Sądu Najwyższego (w latach 1953–1961: Izby Cywilnej i Izby Karnej, w roku 1962: Izby Cywilnej, w latach 1963–1981: Izby Cywilnej oraz Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w latach 1982–1989: Izby Cywilnej i Administracyjnej)

	oraz Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w latach 1990–1994: Izby Cywilnej oraz Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w 1995 roku: Izby Cywilnej)
OSNAPiUS	Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (do 31.12.2002 r.)
OSNCK	od 1953–1961 Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Cywilna i Karna
OSNK	od 62 r. – Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Karna
OSNKW	od 63 r. – Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Karna i Wojskowa
OSNP	Orzecznictwo Sądu Najwyższego, Izba Pracy (od 1.1.2003 r.)
OSNSD	Orzecznictwo Sądu Najwyższego Sądu Dyscyplinarnego
OSNwSK	Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych, wychodził jako rocznik od 2003 r do 2012 r.
OSP	Orzecznictwo Sądów Polskich – Orzecznictwo Sądów Polskich (1921–1939), Orzecznictwo Sądów Polskich i Komisji Arbitrażowych (1957–1989), Orzecznictwo Sądów Polskich (od 1990)
OTK	Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego
OTK-A	Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego – Seria A
Pal.	Palestra
PiP	Państwo i Prawo
POP	Przegląd Orzecznictwa Podatkowego
PPE	Przegląd Prawa Europejskiego
Prok. i Pr.	Prokuratura i Prawo
PL	Przegląd Legislacyjny
PPC	Polski Proces Cywilny
PPP	Przegląd Prawa Publicznego
PS	Przegląd Sądowy
PSejm	Przegląd Sejmowy
PUG	Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego
RPEiS	Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny
SI	Studia Iuridica
SP	Studia Prawnicze
Wok.	Wokanda

4. Inne

art.	artykuł
cyt.	cytowany (-a, -e)
cz.	część

gl.	głosa
gl. kryt.	głosa krytyczna
in.	inni
jw.	jak wyżej
lit.	litera
m.in.	między innymi
m.st.	miasto stołeczne
n.	następny (-a, e)
niepubl.	niepublikowany
np.	na przykład
nt.	na temat
Nr	numer
ok.	około
oprac.	opracowanie
orz.	orzeczenie
pkt.	punkt
por.	porównaj
post.	postanowienie
poz.	pozycja
prof.	Profesor
r.	rok
red.	redakcja
rozp.	rozporządzenie
s.	strona
t.	tom
t.j.	tekst jednolity
tj.	to jest
tł.	tłumaczenie
tzw.	tak zwany (-a, -e)
uchw.	uchwała
ust.	ustęp
vol.	volumin
wyd. spec.	wydanie specjalne
wyr.	wyrok
z.	zeszyt
zd.	zdanie
ze zm.	ze zmianami
zob.	zobacz